

ontdekken. Noch in de doop-, noch in de overlijdensboeken vinden we hem terug. Misschien is het kind niet gedoopt en kort daarop overleden. Wellicht ook heeft de moeder er afstand van gedaan. We vinden Adriana van den Raad, die ten tijde van de bevalling nog geen 18 jaar oud was, in een notariële akte van veel later datum nog eens terug ¹⁸). Ze was toen nog ongehuwd en hoe het verder met deze dochter van een tuindersknecht gelopen is, valt moeilijk meer te achterhalen.

Toch valt in deze affaire het gulle karakter, dat bij Anthony vooral op latere leeftijd zo duidelijk naar voren komt, al te onderkennen. Is het namelijk in die tijd gebruikelijk dat alleen geld wordt uitgekeerd op voorwaarde dat het kind blijft leven, Anthony maakt ten aanzien daarvan geen enkel voorbehoud en overhandigt het geld bij het passeren der akte.

Enige jaren later treffen we Anthony aan in een rol waarmee meer eer viel in te leggen. Namelijk bij de Schutterij. In de Bronnen-uitgave 'De Regeering van Rotterdam' vinden we hem in 1772 als Vendrig en van 1773-1775 als luitenant ¹⁹). Dit gegeven is niet geheel van belang ontbloot; het kan ons wat leren over de positie die Anthony in die woelige jaren voor de Franse bezetting innam. In die tijd, het is bekend, stonden in ons land twee partijen lijnrecht tegenover elkaar. Enerzijds waren er de Fransgezinden, bestaande uit een intellectuele burgerklasse en de onderlaag der regenten. Anderzijds kende men de Engelsgezinden, bestaande uit de grote volksmassa en de bovenlaag der regenten. In de jaren tot 1795 zouden deze twee partijen zich ontwikkelen tot Prinsgezinden (pro Engeland en pro Oranje) en Patriotten (pro-Frans). De patriotten werden sterk beïnvloed door de ideeën der Verlichting, zoals die door een aantal Franse filosofen werden uitgedragen.

Nu kan ik mij niet aan de indruk onttrekken dat, gezien de sfeer die hun testament uitademt, Anthony en Anthonetta tot het verlichte deel van ons volk behoorden. Wellicht hebben zij dan ook tot de groep van patriotten behoord. Wat daar tegen pleit zijn de nauwe banden die Anthony met de Engelse Kerk had. Toch heb ik een aantal aanwijzingen gevonden die mij sterkten in mijn overtuiging dat Anthony, diep in z'n hart, een patriot was. Zo is er allereerst de al genoemde Schutterij, die zou uitgroeien tot een centrum van patriottische activiteiten. Bovendien vond ik, in wat in archivalische termen een kalender heet, een kleine aantekening gekrabbeld, d.d. 22 april 1786: 'Heden de alliantie met Vrankrijk gevierd' ²⁰).